

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010479
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4419010479.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v trestnej veci obžalovaného S. O., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/49/19/4404 zo dňa 26.7.2019 na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 8.10.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný S. O., nar. XX.XX.XXXX v K. G., trvale bytom
K. G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVV a ÚVTOS H.,

je vinný, že

dňa 27.12.2018, v čase o 16.00 h v parku, oproti predajne CAB, na ulici Andovskej v Nových Zámkoch, po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol poškodeného V. O., narodeného XX.X.XXXX, bytom K. G., T. T. B. číslo XX tak, že ho nohou kopol do brucha, následkom čoho spadol na zem a vzápätí, keď vstal zo zeme, žiadal od poškodeného jeho kabát so slovami: „Daj sem kabát“, na čo si poškodený vyzliekol svoj kabát a z obavy z ďalších fyzických útokov zo strany obžalovaného tento mu aj dal a potom z miesta odišiel, ktorým konaním spôsobil poškodenému V. škodu vo výške najmenej 50 eur, avšak k jeho zraneniu nedošlo,

pričom tak konal napriek tomu, že:

- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/42/2015-194 zo dňa 30.4.2015, právoplatným dňa 4.5.2015, bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých,
- rozkazom Okresného úradu Nové Zámky, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. AP-XXX/XX-X OU-NZ-R.-XXXX/XXXXXX zo dňa 25.9.2018, právoplatným dňa 7.11.2018 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40 eur,

t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a opätovne spáchal zločin,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a spáchal čin, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

t ý m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona
- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona (pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcich okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona s poukazom na § 42 odsek 1 Trestného zákona s použitím zásad podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 66 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky spisová značka 2T/40/2019, ktorý bol vydaný dňa 28.3.2019 a obžalovanému doručený dňa 28.3.2019 a zároveň zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky spisová značka 4T/91/2019, ktorý bol vydaný dňa 10.7.2019 a obžalovanému doručený dňa 22.7.2019 a zároveň zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod spisovou značkou 1Pv 49/19/4404 dňa 31.7.2019 obžalobu na obžalovaného S. O. pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 27.12.2018, v čase o 16.00 h v parku, oproti predajne CAB, na ulici Andovskej v Nových Zámkoch, po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol poškodeného V. O., narodeného XX.X.XXXX, bytom K. G., T. T. B. číslo XX tak, že ho nohou kopol do brucha, následkom čoho spadol na zem a vzápätí, keď vstal zo zeme, žiadal od poškodeného jeho kabát so slovami: „Daj sem kabát“, na čo si poškodený vyzliekol svoj kabát a z obavy z ďalších fyzických útokov zo strany obžalovaného tento mu aj dal a potom z miesta odišiel, ktorým konaním spôsobil poškodenému V. O. škodu vo výške najmenej 50 eur, avšak k jeho zraneniu nedošlo, pričom tak konal napriek tomu, že:

- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/42/2015-194 zo dňa 30.4.2015, právoplatným dňa 4.5.2015, bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých,

- rozkazom Okresného úradu Nové Zámky, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. AP-XXX/XX-X OU-NZ-R.-XXXX/XXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, právoplatným dňa 7.11.2018 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40 eur.

Na základe podanej obžaloby súd určil termín hlavného pojednávania na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného V. O., svedkov - Y. B., Q. O., Q. S., G. W., Y. O., K. W., oboznámením pripojených spisov Okresného súdu Nové Zámky a z nich predovšetkým - rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/42/2015 z 30.4.2015, trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/91/2019 z 10.7.2019 a trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/40/2019 z 28.3.2019 a oboznámením ďalšieho spisového materiálu.

Obžalovaný S. O. v postavení obvineného v prípravnom konaní pri svojom výsluchu dňa 26.3.2019 poprel spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Potvrdil, že dňa 27.12.2018 bol v parku na ulici Andovská v Nových Zámkoch s Q. S., Y. B., kde popíjali alkohol, neskôr prišli Q. O., V. O., Y. O. a G. W.. Po chvíli prešli k zrúcanine domu, kde fajčili, tam si obžalovaný robil srandu z O. vlasov, potvrdil, že bol hlučnejší, kričal, keď odchádzali z parku O. a B. kšeftovali ohľadom svojich telefónov. Potom mal k obžalovanému prísť O., potiahnúť ho zozadu za bundu, ktorá sa roztrhla, na čo mal obžalovaný poškodenému povedať:

„čo to má znamenať, že mu roztrhol bundu“, a po desiatich minútach dal poškodený svoj biely kabát Q. O. a následne sa O. pýtal obžalovaného, či si s ním nechce vymeniť O. kabát. Obžalovaný vypovedal, že O. mu neskôr písal na facebook ohľadom kabátu, aby tvrdili, že O. ho dal len tak. Obžalovaný popieral, že by poškodeného v daný deň kopol alebo udrel.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2019 obžalovaný zotrval na svojej výpovedi, uviedol, že je nevinný zo spáchania skutku, keď vypovedal, že nie je pravdou, že poškodenému zobral kabát. Vypovedal, že poškodený pýtal od vodičára menom S. drogy a preto ho obžalovaný kopol do brucha po ceste k zrúcanine, v ktorej časti obžalovaný zmenil svoju výpoveď oproti výpovedi z prípravného konania. Vypovedal, že on s kamarátmi B. a S. v parku už pili, keď prišiel O., W., O. a poškodený O., ktorý si pýtal drogy - trávu, sadol si vedľa obžalovaného na lavičku, obžalovaný mu povedal, nech sa postaví, nadával mu na vlasy, mal mu povedať, že je skurvisyn, obžalovanému nebol sympatický, následne mali prejsť k zrúcanine domu, po ceste k zrúcanine si mal poškodený pýtať drogy od vodičára a preto ho obžalovaný kopol do brucha. Pri zrúcanine bol O., B. O., W., O., potom ako pofajčili išli smerom do mesta, O. sa pýtal O., či mu nevie zohnať mobil, následne mal obžalovaný povedať O., nech dá poškodenému pokoj aby od nich poškodený odišiel na čo obžalovaného mal O. potiahnúť za bundu, roztrhať kabát pod pazuchou, obžalovaný sa poškodeného pýtal čo to má znamenať. Následne mal O. povedať poškodenému, aby si s ním poškodený vymenil kabát a potom ako si kabát vymenil O. s poškodeným, O. obžalovanému ponúkol kabát na výmenu. Obžalovaný vypovedal, že keď sa rozchádzali, obžalovaný išiel domov v kabáte O., večer však O. napísal správu, že nechce kabát, nech mu jeho kabát donesie domov. Obžalovaný tvrdil, že pri tom ako ho poškodený potiahol za kabát a ako prišlo k výmene kabátu boli prítomný B., O., O., W.. Obžalovaný popieral, že by si s O. písal ohľadom incidentu cez sociálnu sieť. Po prečítaní výpovede z prípravného konania obžalovaný potvrdil, že s O. si písali ohľadom kabátu, aby to povedali na B.

Poškodený V. O. v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 27.12.2018 zháňal drogy pri bývalom pohostinstve Drion na Andovskej ulici pri potravinách CBA a v parku stretol S. O., Q. O., Y. B., ktorí tam fajčili a pili, následne sa presunuli do hustejšieho porastu vedľa zrúcaniny starého domu. Obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, poškodený sa mu nepáčil, tak ho kopol do brucha a keď sa poškodený postavil, obžalovaný mu povedal, aby si dal dole kabát a dal mu ho. Poškodený mu dal kabát lebo sa ho bál, bunda bola biela textilná s kapucňou v hodnote asi 50 eur. Neskôr sa spolu vybrali do mesta, pri Volksbank si poškodený s Y. B. vymenili mobilné telefóny. V. vypovedal, že aj napriek strachu s ostatnými pokračoval do mesta, pretože chcel marihuanu. Poškodený poprel, že by S. O. roztrhol bundu. Poškodený vypovedal, že zranenie neutrel.

Poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v danom období, kedy došlo ku skutku bol závislý na drogách, pričom vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, keď uviedol, že v daný deň išiel s partiou O., S., W. do parku na Andovskej oproti krčme Drion zabezpečiť si marihuanu. V parku už bola nejaká skupina ľudí, húlilo sa pri zrúcanine. Poškodený vypovedal, že obžalovanému sa nepáčil, skopol ho nohou do hrude na zem a potom ako sa poškodený postavil obžalovaný si od neho pýtal bundu slovami : „daj sem bundu!“. Poškodený vypovedal, že mu bundu dal, pretože obžalovaný tam bol s viacerými osobami, bál sa ho, nevedel čo má čakať, obžalovaný vyzeral nebezpečný a potom ako si tento kabát obliekol obžalovaný, podal ho O., aby si ho vyskúšal. Poškodený potvrdzoval svoju výpoveď z prípravného konania aj v tom smere že obžalovanému bundu neroztrhol a bunda sa nakoniec našla u O.. Poškodený vypovedal, že napriek strachu po útoku pokračoval s obžalovaným do mesta, pretože B. mu sľúbil výmenou za telefón, že mu zabezpečí drogy. Poškodený potvrdil, že drogy si pýtal od vodičára, keď prišiel do parku, pri lavičkách pri predajni CBA. Vypovedal, že obžalovaný ho kopol až keď prechádzali z parku ku zrúcanine. Čo sa týka mobilného telefónu, poškodený uviedol, že v deň incidentu pri zrúcanine, predtým ako ho obžalovaný kopol do hrude sa s O. dohodli, že poškodený mu dá svoj hodnotnejší mobil za výmenu za O. menej hodnotný a O. mu k tomu zabezpečí drogy, ktoré mu mal dať na Podzámskej ulici pod tunelom pri Orange, O. mu však drogy nepriniesol.

Svedok Y. B. v prípravnom konaní potvrdil, že dňa 27.12.2018 okolo 13.00 hod. bol s V. O., Q. O., S. O., Q. S., G. W., Y. O. v parku pri pohostinstve Drion, kde spolu popíjali alkohol, neskôr sa O., O., O. presunuli k zrúcanine rodinného domu, čo sa stalo v zrúcanine, uviesť nevedel a keď vyšli zo zrúcaniny, išli smerom do mesta a to svedok, O., O., O. a O.. Vypovedal, že keď išli smerom od ulice M.R. Štefánika popri gymnáziu, O. sotil do O. a hovoril mu, že mu roztrhol kabát, svedok ich mal od seba oddeliť a následne mal O. pýtať kabát od O.. Svedok vypovedal, že obžalovaný povedal: „daj mi kabát, lebo si roztrhol môj“. Svedok ďalej vypovedal, že potom si s O. vymenil telefón a sľúbil mu, že mu donesie trávu, ale nedoniesol. Svedok vypovedal, že nevidel, že by obžalovaný kopol O. do hrude a nevidel ani to, že by O. roztrhol O. kabát. Potvrdil však, že po odchode z parku videl, že O. má roztrhnutý kabát pod pazuchou a preto O. dobrovoľne odovzdal kabát O..

Na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že jeho prvá výpoveď a to pred vznesením obvinenia, keď vypovedal, že pri zrúcanine videl ako obžalovaný sotil do poškodeného, kopol ho do brucha, čomu predchádzali narážky a nadávky na poškodeného, potom ako kričal na obžalovaného, aby poškodeného nechal, počul ako obžalovaný povedal O.: „Daj kabát!“ sa nezakladá na pravde. Svedok vypovedal, že skutok sa mal stať pri parku pri krčme Drion, v parku sa popíjalo, poškodený chcel drogy, pýtal si od každého aj od vodičkára, skupinka ľudí - O., O. O., odišla ku zrúcanine domu, svedok pri zrúcanine nebol, v parku sa nič zvláštne nestalo, pilo sa tam a robili si srandu z O. vlasov. Svedok ďalej vypovedal, že O. si potom pri tuneli v meste chcel vymeniť telefón za drogy. Vypovedal, že nevidel, že by O. roztrhol obžalovanému kabát. Vypovedal, že na začiatku v parku, kabát nebol roztrhnutý, pretože svedok ho obžalovanému obdivoval a následne v meste pri tuneli, keď obžalovaný zistil, že ho má roztrhnutý povedal O., aby mu dal kabát, tento mu ho dobrovoľne odovzdal, čo svedok videl na vlastné oči a tvrdil, že počul ako O. priznal, že obžalovanému kabát roztrhol. Toto vyjadrenie poškodeného mali počuť aj O. a keď poškodený dal O. kabát dobrovoľne, tento kopol poškodeného do hrude. Vypovedal, že kopanec do hrude mal byť až potom, keď O. odovzdal obžalovanému kabát a to za vyvíjanie nátlaku zo strany poškodeného, aby mu vybavili drogy. Ďalej vypovedal, že potom ako išli smerom z mesta domov, sa svedok dohodol s O., že si vymenia mobily a svedok mu za mobil prinesie drogy, poškodený ho mal čakať v tuneli, ale svedok ho oklamal, drogy nepriniesol. Svedok v parku žiadny incident nespozoroval.

Svedok Q. O. v prípravnom konaní vypovedal a potvrdil, že dňa 27.12.2018 bol v parku pri predajni CBA spolu s S. O., Y. B., Q. S., V. O., Y. O., G. W., kde spolu popíjali, následne išli spolu k zrúcanine domu, kde začali hľútiť. O. si tam mal pýtať od vodičkára trávu, ktorý ho však odignoroval a odišiel, v tom poškodeného udrel do tváre O. a následne ho kopol do hrude, O. na toto padol na zem, svedok mal obžalovaného odtiahnuť preč, pretože nechcel aby mal problémy. Ďalej vypovedal, že ako išli od zrúcaniny O. mal pýtať drogy od všetkých a vtedy ponúkal topánky, kabát, telefón za šluk trávy. W. vypovedal, že nakoľko mu bol poškodeného kabát veľký, s BR. i vymenili kabáty. O. mal dať svoj kabát dobrovoľne O. a následne sa mali vybrať do mesta a to - svedok, O., B. a O.. W. opakovane potvrdzoval, že videl pri zrúcanine ako O. udrel a následne kopol do O.. Ďalej vypovedal, že v predchádzajúcej výpovedi tvrdil, že O. pýtal kabát od O., pretože bol vplyvom liekov a bál sa. K tomu ako sa k nemu dostal poškodeného kabát uviedol, že ráno k nemu prišiel O., kopal mu na okno a chcel naspäť kabát, lebo mu je veľký.

Svedok na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v uvedený deň bol v parku s partiou, popíjali, poškodený si pýtal trávu od vodičkára a od všetkých, za čo ponúkal kabát, telefón, potom ako si pýtal drogy od vodičkára, O. dostal nervy a kopol ho do hrude, O. spadol na zem, svedok O. odtiahol od O. a išli smerom od parku do mesta, kedy O. od svedka pýtal trávu, za čo dobrovoľne dal kabát, svedkovi však bol O. kabát veľký, tak ho dal O., na druhý deň ráno mu obžalovaný písal, že chce naspäť svoj kabát. Vypovedal, že O. mu dal kabát dobrovoľne. Taktiež potvrdil, že nevidel, že by O. roztrhol bundu obžalovaného, bol spokojný s dvoma šlukmi, ktoré dostal. A taktiež potvrdil, že s obžalovaným a poškodeným bol po celý čas od cesty z parku z Andovskej ulice do mesta až do času, kedy sa rozdelili.

Svedok Q. S. v prípravnom konaní potvrdil, že dňa 27.12.2018 bol v parku pri predajni CBA s R. O. kde popíjali, následne prešli k zrúcanine, svedok ostal na ceste, pretože je vodičkár, imobilný, k zrúcanine išiel aj O.. Svedok počul, ako si ho doberali a následne odišiel, keď uviedol, že pozná O., keď má vypité je agresívny. Svedok vypovedal, že odišiel a preto nepočul, že by niekto od poškodeného pýtal kabát. Na hlavnom pojednávaní svedok zotrval na svojej výpovedi, potvrdil, že poškodený si od neho pýtal drogy, poškodený sa správal normálne, bol len dotieravý. Potvrdzoval, že následne išli O., O., B. a ďalší dvaja k zrúcanine, svedok ako vodičkár sa tam nevedel dostať, počul ako si robia randy z O., vypovedal, že počas cesty k zrúcanine sa žiadny incident nestal. Nepočul, že by niekto pýtal kabát od poškodeného a uviedol, že obžalovaný v parku určite nemal roztrhnutý kabát.

Svedkyňa G. W. v prípravnom konaní potvrdila, že dňa 27.12.2018 bola v parku pri pohostinstve Drion s Y. O., Q. O., Q. S., S. O., K. W. a s O., kde popíjali, následne sa presunuli k zrúcanine, svedkyňa však po 10 minútach odišla. Svedkyňa vypovedala, že chalani sa tam doťahovali zo randy, všetci boli pod vplyvom alkoholu. Vypovedala, že nevidela, že by O. kopol O. a nevidela ani, že by niekto niekomu roztrhol bundu ani to že O. dával bundu O..

Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v uvedený deň bola v parku s bratrancom O., bol tam už aj O. aj O., slušne sa spolu rozprávali, poškodený pýtal od O. omamné látky, išiel O. do vreciek, potom sa začali spolu hádať, viac k tomu uviesť nevedela. Vypovedala, že O. jej povedal, že poškodenému zobral bundu ale toto svedkyňa nevidela, taktiež nevidela že by došlo k nejakému fyzickému konfliktu

a nevidela, že by poškodený dal svoju bundu obžalovanému, ani že by poškodený roztrhol bundu obžalovaného. Svedkyňa vypovedala, že pri zrúcanine bola prítomná, W. doniesol marihuanu a fajčilo sa tam, iný incident nevidela.

Svedok Y. O., bratranec obžalovaného taktiež v prípravnom konaní potvrdil, že dňa 27.12.2018 bol v parku na Andovskej ulici v Nových Zámkoch s O., B., O., S., O. a W., kde popíjali, mal tam byť len chvíľku. Svedok nevidel, že by O. kopol do O..

Na hlavnom pojednávaní svedok potvrdzoval, že v uvedený deň boli v parku, kde pili a húlili trávu. V parku sa nič nestalo, keď išli z parku poškodený mal svoj kabát na sebe, O. ho z neho zvesil a vyskúšal si ho, kabáty si vzájomne skúšali aj s obžalovaným. B. pri parku pri CBA na Andovskej zobral telefón poškodenému a O. a B. sa dohadovali, že keď prídu policajti povedia, že im poškodený dal telefón za drogy, následne sa rozišli. Vypovedal, že v parku pri zrúcanine húlili, poškodený išiel do vreciek obžalovaného a tento ho odsotil, obžalovaný bol tak zhúlený, že ani rozprávať nevedel, poškodený bol pokojný len trávu pýtal. Svedok tvrdil, že nevidel, že by poškodený roztrhol obžalovanému bundu.

Svedok K. W. v prípravnom konaní potvrdil, že dňa 27.12.2018 bol v parku pri pohostinstve Drion, kde boli aj O., B., S., O., O., W., kde popíjali, tvrdil, že on vošiel do pohostinstva, kde ďalej popíjal a preto žiadny incident nevidel. Na hlavnom pojednávaní zotrval na svojej výpovedi a nevedel sa k žiadnemu incidentu v parku vyjadriť.

Zo zápisnice o vrátení veci z 22.5.2019 mal súd preukázané, že 1 ks biely kabát s kapucňou bol dňa 22.5.2019 o 9.00 hod vrátený poškodenému V. O. ktoré prevzatie poškodený potvrdil svojim podpisom.

Z odborného vyjadrenia vydaného dňa 21.1.2019 B. I. E. I. mal súd preukázanú hodnotu bieleho kabáta vo výške 50 eur.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 364 odsek 2 písmeno e) Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Objektom zločinu lúpeže je osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel' chce zmocniť. Objektívna stránka spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby. Pod násillím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor, napr. keď si je vedomý fyzickej prevahy útočníka alebo útočníkov a z obavy pred ďalším násillím odpor radšej vôbec neprejavuje a úplne sa podrobuje vôli páchatel'a. Násillie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec pri sebe. Násillie proti osobe je predovšetkým útok priamo proti telu napadnutého, aj keď nemá za následok ujmu na zdraví. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže intenzita násillia nerozhoduje. Násillie alebo hrozba bezprostredným násillím musia byť uskutočnené pred zmocnením sa veci. Zmocnením sa veci treba rozumieť, ak páchatel' získa možnosť voľne s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci. Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. O dokonaní trestného činu pôjde aj vtedy, ak sa páchatel'ovi nepodarilo zmocniť veci, pretože ju napadnutý napr. nemala pri sebe, aj keď podľa predstavy páchatel'a ju pri sebe mať mal, alebo preto, lebo sa mu takejto veci nepodarilo zmocniť z iného dôvodu. Trestný čin je však dokončený až zmocnením sa cudzej veci. Po subjektívnej stránke sa vyžaduje úmysel, ktorý sa musí vzťahovať tak na násillné konanie, ktorým chce páchatel' prekonať alebo znemožniť odpor obete, ktorý sa inak veci nemôže zmocniť, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci

Objektom trestného činu výtržníctva podľa § 364 TZ sú primárne ,medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom. Objektívna stránka trestného činu výtržníctva spočíva z hľadiska konania v prevažnej väčšine prípadov v aktívnom konaní. Spôsob konania napadne iného zahŕňa tak verbálne ako aj fyzické útoky. Pri fyzických napadnutiach treba pri posúdení na základe materiálneho znaku podľa § 10 odsek 2 TZ brať do úvahy najmä kritériá:

- a) intenzitu útoku,
- b) morálnu ujmu,
- c) osobu útočníka,
- d) napadnutú osobu, pričom v neprospech účastníka je, ak ide o osobu zjavne fyzicky slabšiu.

Na základe dokazovania a vykonaných výsluchov súd uznal obžalovaného vinným skutkovo ako aj právne v zmysle podanej obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona.

Obrana obžalovaného spočívala v preukazovaní, že vo vzťahu k právnej kvalifikácii zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona neboli naplnené kvalifikačné predpoklady skutkovej podstaty trestného činu lúpeže a zároveň poukazoval na drogovú závislosť poškodeného v čase skutku s poukazom na výpovede poškodeného.

Na základe vykonaného dokazovania a to predovšetkým z výpovedí poškodeného V. O., ktorý tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne, keď popisoval priebeh a okolnosti skutku, z ktorých výpovedí mal súd preukázané, že dňa 27.12.2018 v parku oproti predajni CBA na Andovskej ulici v Nových Zámkoch (na verejnosti za prítomnosti ďalších osôb a to minimálne Y. B., Q. O.), po predchádzajúcej slovnej hádke obžalovaný fyzicky napadol poškodeného V. O. tak, že ho nohou kopol do brucha, následkom čoho spadol na zem a keď poškodený vstal zo zeme obžalovaný žiadal od poškodeného jeho kabát so slovami: „ Daj sem kabát!“ načo si poškodený kabát vyzliekol a z obavy a strachu tento kabát obžalovanému dal.

Konanie obžalovaného v časti výtržníctva mal súd preukázané zo samotnej výpovede obžalovaného, ktorý síce v prípravnom konaní vypovedal, že na poškodeného bol hlučnejší, kričal na neho avšak poprel, že by poškodeného fyzicky napadol, oproti tomu na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2019 zmenil svoju výpoveď, keď vypovedal, že obžalovaný kopol do brucha po ceste k zručanine, pretože si od vodičára Q. S. pýtal drogy. W. Q. S. potvrdil, že si poškodený od neho pýtal drogy (keď zároveň popisoval správanie poškodeného ako normálne, poškodený mal byť len dotieravý) avšak verziu obžalovaného nepotvrdil, keď vypovedal, že po ceste k zručanine sa žiadny incident nestal. Vo svojej výpovedi však potvrdil, že obžalovaného pozná, keď pod vplyvom alkoholu je agresívny a preto, keď svedok S. od zručaniny počul, ako si obžalovaný doberá poškodeného radšej odišiel. Taktiež tento svedok potvrdil, že obžalovaný v parku rozhodne kabát roztrhnutý nemal. Z výpovede obžalovaného, poškodeného ale zároveň aj z výpovedí svedkov Y. B. a Q. O., ktorí potvrdzovali svojimi výpoveďami fyzické napadnutie poškodeného kopnutím do hrude, mal súd preukázané, že v parku na verejnosti došlo zo strany obžalovaného po slovnej hádke k fyzickému napadnutiu poškodeného.

Výpovede svedkov Q. O. a Y. B. súd vyhodnotil ako výpovede účelové, nakoľko uvedení svedkovia pri výsluchoch bezprostredne po spáchaní skutku vypovedali rozdielne ako pri následných výpovediach a napokon na hlavnom pojednávaní, keď popierali svoje predchádzajúce výpovede. Svedok Y. B. pri výpovedi v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný na ulici M.R. Štefánika pri gymnáziu sotil do poškodeného, z dôvodu, že mu poškodený mal roztrhnúť kabát a následne mal od poškodeného pýtať kabát, tento svedok však vypovedal, že nevidel, že obžalovaný kopol poškodeného do hrude a ani to, že by poškodený obžalovanému roztrhol kabát. Na hlavnom pojednávaní svedok poprel pravdivosť jeho výpovede v prípravnom konaní keď vypovedal, že videl ako obžalovaný pri zručanine sotil do poškodeného, kopol ho do brucha, čomu predchádzali nadávky na poškodeného a počul ako obžalovaný kričal na poškodeného, aby mu dal kabát a na hlavnom pojednávaní tvrdil, že v parku sa nič nestalo, následne až cestou v meste keď obžalovaný zistil, že má roztrhnutý kabát žiadal od poškodeného O. kabát, ten mu ho dobrovoľne odovzdal a následne obžalovaný poškodeného kopol do hrude, (keď vypovedal rozdielne oproti výpovede z 27.12.2018), pričom tvrdil, že kopnutie bolo za vyvíjanie nátlaku poškodeného , aby mu vybavili drogy. Z výpovedí tohto svedka aj napriek

jeho rozporným výpovediam súd uveril prvotným výpovediam, ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a jeho výpoveď svedčí aj o odovzdaní kabátu poškodeným obžalovanému.

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje aj výpoveď svedka Q. O., ktorý napriek tomu, že menil svoju výpoveď, potvrdzoval v prípravnom konaní, že po ceste k zrúcanine obžalovaný udrel do tváre a následne kopol poškodeného, ktorý padol na zem pričom následne malo dôjsť aj k dobrovoľnému odovzdaniu kabáta obžalovanému, ktorý kabát si mali následne obžalovaný s O. vymeniť. Svedok vypovedal, že v prvej výpovedi po spáchaní skutku, keď tvrdil, že obžalovaný pýtal kabát od poškodeného bezprostredne po útoku vypovedal pod vplyvom liekov a z dôvodu že sa bál. Na hlavnom pojednávaní svedok svojou výpoveďou usvedčoval obžalovaného z fyzického napadnutia poškodeného, keď vypovedal, že v parku potom ako obžalovaný dostal nervy kopol poškodeného do hrude a ten spadol na zem pričom svedok obžalovaného musel od poškodeného odtiahať, aby nepokračoval v útoku na poškodeného. V rozpore so svojou predchádzajúcou výpoveďou však svedok tvrdil, že poškodený mu dal kabát dobrovoľne za drogy. Svedok nepotvrdil ani tú skutočnosť, že by kabát obžalovaného roztrhol poškodený.

Svedkyňa G. W., svedok Y. O. a K. W. vypovedali, že nevideli, že by obžalovaný kopol poškodeného a nevideli ani roztrhnutie kabáta obžalovaného.

Súd výpovede obžalovaného, poškodeného ako aj svedkov vo veci vypočítých hodnotil z hľadiska vierohodnosti vcelku, tieto výpovede a ďalšie listinné dôkazy tvoria logickú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré v potrebnom rozsah preukazujú všetky okolnosti predmetného skutku. Konanie obžalovaného opísané v obžalobe a s ním súvisiace dokazovanie je založené práve na týchto výpovediach, ktoré v konečnom dôsledku tvoria logickú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov a preukazujú, že obžalovaný naplnil po objektívnej a subjektívnej stránke znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, keď súd poukazuje na to, že nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor, keď si je vedomý fyzickej prevahy útočníka a z obavy pred ďalším násilím odpor radšej vôbec neprejavuje a podrobuje sa vôli útočníka, pričom z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže intenzita násillia nerozhoduje, pričom násillie alebo hrozba násillím musia byť uskutočnené pred zmocnením sa veci, keď v danom prípade tomu tak bolo, keď obžalovaný, ktorý pôsobil agresívne, fyzicky napadol poškodeného a po útoku, v ktorom útoku by obžalovaný pokračoval, keby mu v ňom svedok O. nezabráni, žiadal od poškodeného kabát, ktorý mu poškodený v strachu odovzdal.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa dostal do rozporu s Trestným zákonom v šiestich prípadoch za rôznorodú trestnú činnosť, pričom súd poukazuje na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/42/2015-194 z 30.4.2015 kedy bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, pričom súd zrušil výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T13/2015 a zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu a uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.5.2015. Ďalej poukazuje na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/40/2019 z 28.3.2019, kedy obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a zároveň mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavné. Trestný rozkaz bol obvinenému doručený dňa 28.3.2019 a právoplatnosť nadobudol dňa 28.3.2019 a odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/91/19-193 z 10.7.2019 keď obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, pričom súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/40/2019 a zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu. Trestný rozkaz bol obvinenému doručený dňa 22.7.2019 a právoplatnosť nadobudol dňa 31.7.2019. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd zistil, že obžalovaný má evidované viaceré postihy za spáchanie priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku a to za priestupky zo dňa 8. 8.2017 podľa § 49 odsek 1 písmeno d) z.č. 372/1990 Zb., keď fyzicky napadol

osobu P. J., priestupku zo dňa 27.9.2017 podľa § 49 odsek 1 písmeno e) z.č. 372/1990 Zb., priestupku proti majetku zo dňa 29.9.2017 podľa § 50 odsek 1 z.č. 372/1990 Zb., priestupku zo dňa 15.11.2017 podľa § 47 odsek 1 písmeno b) z.č. 372/1990, priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 17.6.2018 podľa § 49 odsek 1 písmeno a) z.č. 372/1990 Zb., priestupku proti majetku z 3.8.2018 podľa § 50 odsek 1 z.č. 372/190 Zb., priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 25.8.2018 podľa § 49 odsek 1 písmeno d) z.č. 372/1990 Zb. a priestupku zo dňa 7.12.2018 podľa § 47 odsek 1 písmeno a) z.č. 372/1990 Zb., priestupku proti majetku z 6.1.2019 podľa § 50 odsek 1 z.č. 372/1990 Zb.. Z rozkazu o uložení sankcie Okresného úradu Nové Zámky, odbor všeobecnej vnútornej správy sp. zn. AP-521/18-2 OU -NZ-R.-XXXX/XXXXXX z 25.9.2018 právoplatného dňa 7.11.2018 mal súd preukázané, že obvinený S. O. bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) z.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť dňa 25.8.2018 v čase o 19.00 v Nových Zámkoch, keď sa mal vulgárne vyjadrovať voči Y. D., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40 eur. Z hodnotenia ÚVTOS Želiezovce z 21.5.2019 mal súd preukázané, že počas výkonu väzby správanie a vystupovanie obžalovaného nebolo na požadovanej úrovni, porušil ústavný poriadok poškodením majetku štátu v správe ústavu a úmyselne sa poškodil na zdraví, v jednom prípade hrubým spôsobom porušil zásady slušného správania voči príslušníkom zboru, vulgárne sa vyjadroval a neovládal svoje konanie v dôsledku čoho boli použité donucovacie prostriedky, v jednom prípade bol premiestnený do inej cely z dôvodu vzťahových problémov so spoluobvinenými, pracovne zaradený nebola bol v troch prípadoch disciplinárne potrestaný. V uvedenom ústave začal dňa 28.3.2019 vykonávať aj trest odňatia slobody a jeho správanie aj naďalej nebolo na požadovanej úrovni, poškodil majetok štátu, bol upozornený na zásady dodržiavania ústavného poriadku a bol disciplinárne potrestaný umiestnením do uzavretého oddielu.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 Trestného zákona, prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy pričom u obžalovaného nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, oproti tomu však zistil priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) . Základná trestná sadzba uvedená v osobitnej časti Trestného zákona pri prečine výtržníctva podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky a pri zločine lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona je základná trestná sadzba 3 roky až 8 rokov. Zároveň mal súd preukázané z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T 42/2015-194 z 30.4.2015, že obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona a teda, že sa opätovne dopustil spáchania zločinu lúpeže. Preto súd pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona s použitím zásad podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaného odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr (skutok z 27.12.2018) ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odcudzujúci rozsudok (keď odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v ustanovení § 42 odsek 1 Trestného zákona rozumie prvý odsudzujúci rozsudok) za iný jeho trestný čin a to v konaní Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T /40/2019, ktorý trestný rozkaz bol následne zrušený rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T /91/19, pričom súd obžalovaného odsudzoval za dva úmyselné trestné činy (prečin výtržníctva a zločin lúpeže) spáchané jedným skutkom a ukladal trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný a to zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, kde trestná sadzba predstavuje 3 až 8 rokov a teda do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného a úhrnného trestu. Po úprave trestnej sadzby podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, takto upravená trestná sadzba predstavovala 66 mesiacov až 96 mesiacov, pričom súd obžalovanému uložil súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výške 66 mesiacov. Súd obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby pretože je názoru, že napriek skutočnosti, že obžalovaný bol v minulosti už viackrát súdne trestaný a

to nepodmienečnými trestami odňatia slobody, ktoré však zrejme neviedli k náprave páchatel'a, keď obžalovaný sa opätovne dopustil násilnej trestnej činnosti, na jeho nápravu a následne aj ochranu spoločnosti je nevyhnutné uloženie trestu spojeného s obmedzením osobnej slobody, ktorý trest vytvorí podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. S poukazom na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody súd podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky spisová značka 2T/40/2019, ktorý bol vydaný dňa 28.3.2019 a obžalovanému doručený dňa 28.3.2019 a zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky spisová značka 4T/91/2019, ktorý bol vydaný dňa 10.7.2019 a obžalovanému doručený dňa 22.7.2019, ktorý zrušil vyššie uvedený výrok o treste rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/40/19.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol, uložený za úmyselný trestný čin, pričom súd vychádzal z predloženého odpisu z registra trestov na obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.